

1 Det er forvist ved tiden snart,
At Krist, Guds Søn, vil komme
I skyerne med engle-fart
Til frelse for de fromme;
Stor skræk skal være da forsand,
Når al ting smeltes bort i brand,
Som Peter forudsiger.

2 Basunen skal man høre gå
Med engles skrig og stemme,
De døde skulle da opstå
Med legem' og med lemmer,
Som hver har haft i verden her;
Men hvem endnu i live er,
Skal i en hast forvandles.

3 Dernæst de bøger åbnes op,
Hvori det står beskrevet,
Hvad som enhver med sjæl og krop
På jorden har bedrevet;
Der kan da ingen sige nej,
Samvittigheden gør dem fej
Og hver hans synd beviser.

4 O ve den, som i syndigt id
Sit levned har fortæret
Og ikke her i nådens tid
Guds ord og lemmer æret!
Den sandelig helt afklædt står,
I helvede med Satan går
Fra Gud til evig plage.

5 O Jesu, hjælp i samme stund
Alt for din død og pine,
Drag her mig ud af syndens dynd
Og sæt mig der blandt dine!
Derom slet ingen tvivl jeg bær;
Thi du selv, min genløser kær,
Har al min skyld betal[e]t.

6 Vær derfor du min talsmand god,
Min synd mig ej tilregne
Og rens mig ved dit dyre blod,
Din værdskyld mig tilegne,
At jeg samt alle kristne må
I Himmelen med dig indgå
Til Gud i evig glæde!

7 O Jesus, for din bitre død
Og for din angst og smerte,
Hjælp mig udi min sidste nød,
Giv troen i mit hjerte,
At jeg herfra må skilles så,
Jeg salighed må hisset få
Hos dig i Himmelbolig!

8 Hvi tøver du, min Jesus kær,
At komme hid til dommen?
De sande kristne plages her,
De venter på din kommen.
Kom dog, kom dog, o dommer blid,
Gør ende på al syndig id
Og på al jammer! Amen.

Mel. Naar min Tid og Stund er forhaand;
Es ist gewißlich an der Zeit
Bartholomäus Ringwaldt, 1586
Author/Translator from index: B. Ringwaldt;
H. P. Resen